

nes mulighed for demokratisk kontrol – ved udlicitering og omdannelse til selskaber osv. – naturligvis ikke kunne unddrages.

Men mange af disse omdannelser og udliciteringer og privatiseringer er jo ikke udtryk for myndighedsudøvelse, og når en virksomhed omdannes til et selskab og det er udtryk for, at opgaverne skal løses på markedsvilkår, så er det naturligvis en helt anden sag, og så henhører det under selskabslovgivningen.

På de områder, hvor demokratiske hensyn og hensyn til markedsmekanismer støder sammen – og dem vil der nok blive flere og flere af i de kommende år – er der efter Venstres opfattelse brug for et udredningsarbejde, der fastslår, hvordan vi gennem lovgivning på den ene side kan sikre borgernes retssikkerhed og demokratiske indsigt og på den anden side kan fortsætte med at udlicitere og privatisere opgaver, sådan som det i hvert fald er Venstres ønske.

Jeg skal også gøre et par korte bemærkninger om det materiale, som vi har fået tilsendt af forespørgerne – utraditionelt, men en meget positiv og konstruktiv fremgangsmåde synes jeg nok. Men det er jo sådan lidt blandet gods, og jeg synes, der er nogle af lovforslagene, hvor jeg er nødt til at sige, at det ikke er det, vi i Venstre forstår ved demokratisk kontrol. Der er bl.a. tale om nogle love, hvor man har indført en slags gabestoksmode. Det er en misforstået form for offentlighed og har jo intet med myndighedskontrol at gøre, og det formål, som offentlighedsloven jo skal tjene, er, at borgerne kan foretage en kontrol af myndighederne.

Sluttelig skal jeg med henblik på EU-forholdene henvise til, hvad min ordfører sagde forleden i debatten om dette emne.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg er ikke uenig i fru Birthe Rønn Hornbechs opdeling i myndighedsudøvelse og anden virksomhed, men hvis jeg nu tager eksemplet med rengøringsniveauet på en skole, hvor man har udliciteret rengøringen, mener fru Birthe Rønn Hornbech så ikke, at det vil være i offentlighedens interesse, at man får at vide, præcis hvor mange nullermænd der må ligge – nej, måske ikke præcis – men altså om det nu kan være rigtigt, at hvis der bare ligger et eneste almindeligt stykke papir i klasseværelset, så bliver der ikke gjort rent.

Sagen er den, at der ikke er adgang til offentlighed på det her område. Når det drejer sig om

tjenesteydelser og varer, hvor man indgår en aftale mellem en kommune og en privat virksomhed, så er det unddraget via indenrigsministerens bekendtgørelse med virkning fra den 1. februar 1999. Det er træls.

Derfor tror jeg, at fru Birthe Rønn Hornbech skal gå i gang med at tænke lidt videre end blot til den der konkrete myndighedsudøvelse over for enkeltborgere. Vi har også det der mere samlede: Hvordan kan vi som offentlighed, hvordan kan journalisterne, få at vide, hvad det er, der egentlig sker overordnet i den pågældende kommune, når det drejer sig om de her områder.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg vil stadig væk fastholde, at offentlighed først og fremmest skal sikre den demokratiske kontrol.

Så har verden jo ændret sig meget, siden vi fik den første offentlighedslov. Vi har fået en masse forskellige konstruktioner, der ligger et eller andet sted mellem offentligt og privat, og som også ligger et eller andet sted mellem myndighedsudøvelse og det private erhvervslev.

Jeg kan ikke præcis overskue, hvor grænserne skal gå. I hvert fald set ud fra sådan et almindeligt folkestyreprincip er det jo en selvfølge, at borgerne beder om indsigt i, hvad en kommunalbestyrelse foretager sig, for at få at vide, hvad pengene er gået til. Det er ikke sikkert, det altid er offentlighedsloven.

Men jeg vil sige som den socialdemokratiske ordfører, at jeg også synes, at det må være en selvfølge, at en kommunes indbyggere kan få at vide, hvad det er for kvalitetskrav, man har stillet, når man udliciterer. Det synes jeg ville være en god ting, men jeg kan ikke overskue, om det lige skal være via offentlighedsloven – om det er de principper, som vi normalt forstår ved offentlighedsloven, der skal gælde dér. Men det må være en selvfølge, at der ved udlicitering er offentlighed om, hvilke krav der stilles. Til gengæld må der være andre ting af økonomisk karakter, som i hvert fald ikke i første omgang er offentligt tilgængelige af hensyn til virksomhedernes interesse i at hemmeligholde dem.

Men det er altså først og fremmest en demokratisk kontrol, som vi er optaget af, og som ikke må svækkes, når der udliciteres. Vi har – det kan jeg godt sige – ikke noget bud på det, for så havde vi fremsat et lovforslag for længst.